

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ تَحْمِیْدًا وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ وَعَلٰی عَبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 06.05.2016

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ ਵਿਅਰਥ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਸਾਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਟੀਵੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 06 ਮਈ 2016 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਨੁਸਰਤ ਜਹਾਂ ਡੈਨਮਾਰਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸ਼ਹੁੱਦ, ਤਅਵੁੱਜ਼, ਤਸਮੀਆ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਲਗਭਗ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਏਥੇ ਆਇਆ ਸੀ । ਸਮਾਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ । ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਨ ਅੱਜ ਨੌਜੁਆਨ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਂਪੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋਣਗੇ । ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਬ ਨੇ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸਜਿਦ ਨੇ ਨਾਲ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹਾਲ ਦਫ਼ਤਰ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮਿਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਸਜਿਦ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਘਰ ਲਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫੈਲਾਉ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਗੈਸਟ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਸਭ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਵਧੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਪ ਦੇ ਧੰਨ ਮਾਲ ਵਧੇ ਹਨ, ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਤਕਾਦਾ ਹੈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸਾਨੂੰ ਅਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵੀ ਮੋਮਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਬਨਾਉਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਾਹਿਰੀ ਧੰਨਵਾਦ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਮੂੰਹ ਨਾਲ 'ਅਲਹਮਦੁਲਿਲੱਹ' ਕਹਿ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਦੱਸੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਲੰਘਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਕ ਮੋਮਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ । ਰੱਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਹਮਦੀਅਤ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੇਕੀ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਨੇਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧਕੇ ਚੰਗਾ ਬਨਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ

ਸਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕਦਮ ਰੁੱਕ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਹਰ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਈ ਸੀ ਵਾਂਜਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਰਥਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਅਹਮਦੀ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੱਟ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਜੇ ਰਹਿਣਗੇ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਹਮਦੀ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਬੈਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਨਿਭਾਇਆ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰ ਗਏ । ਇਸ ਇਛਾ ਤੇ ਦੁਆ ਨਾਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਣ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ । ਸੋ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਣ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਕੀਨ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਅਹਮਦੀਅਤ ਕੁਬੂਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਇਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਹਮਦੀਅਤ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ । ਲਾਭ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੱਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੱਦ ਸਾਡਾ ਕਦਮ ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਭਾਵ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਅਹਮਦੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਾਲ ਹੋਏ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਹਕੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੀਏ । ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰੁਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਤੇ ਜੇਇਜ਼ੇ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਪਣੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਈਨ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੋਚ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਕੀ ਸਾਡੇ ਅਮਲ ਇਸਲਾਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਹਨ ਕੀ ਸਾਡੀਆਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਇਬਾਦਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਮਲ ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਦੱਸੀ ਹੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ? ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪਣੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਸਾਥੋਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਅਤਿ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁੱਖੋਂ ਭਰੇ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਕਿ ਹਰ ਪਾਸੇ ਗੁੰਮਰਾਹੀ ਤੇ ਗ਼ਫ਼ਲਤ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਮਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਧਾਰਣ ਕਰੀਏ । ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਸੀਯਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨ ਹੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ੁੰਮੇ ਦੇ ਹੱਕ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਜੋ ਵਸੀਯਤਾਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਰਤਾਂ ਜਿਹਾ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਈਨ ਦੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ

ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਕ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਲੋਭ ਦੀ ਨੀਯਤ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ । ਨਫ਼ਸਾਨੀ ਜਜ਼ਬਿਆਂ ਦੇ ਟਾਕਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਬਲ ਸਿੱਧ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਾਪ ਦੀ ਜੁਰੱਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਜੇਕਰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨੇਕੀ ਗ਼ਾਲਬ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜੁਰੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਡਰ ਹੈ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਰ ਜੱਦ ਉਹ ਡਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਅੱਜ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਭਾਲ ਕਰ ਲਓ ਤਾਂ ਇਹੋ ਪਤਾ ਮਿਲੇ ਗਾ ਕਿ ਸੰਭਵਤਾ ਸੱਚੀ ਸੰਜਮਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਈਮਾਨ ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਉਹੋ ਤਾਜ਼ਾ ਬਤਾਜ਼ਾ ਕੁਰਆਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) 'ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹਨੁ ਨਜ਼ਲ ਨਜ਼ ਜ਼ਿਕਰਾ ਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਹੂ ਲਹਾਫ਼ਿਜ਼ੂਨ' ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਭਾਗ ਹਦੀਸਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਅਵਸਥਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਹਨੀਂ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਇਕ ਨਵੀਂ ਕੌਮ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਜਮਤਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਆਪ ਦੀ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਰੱਬ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਤੇ ਇਨਸਾਨਾ ਨੂੰ ਇਬਾਦਤ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਬਾਦਤਾਂ ਉੱਪਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਇਬਾਦਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਉੱਪਰ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਵੀ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਗਲੋਂ ਲਾਹੁਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤਾਂ ਵੱਖ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰੋ ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਿਹਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਮਾਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤਾਂ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ, ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਗਲਾਂ 'ਤੇ ਭੜਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਹਲ ਹਨ ਇਹ ਲੋਕ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਹਿਰਹਾਲ ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ । ਸੋ, ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਇਹਨਾਂ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਇਕ ਨਵੀਂ ਕੌਮ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੋ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੈਅਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਉੱਪਰ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕੀਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :

ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਭਾਲ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਗੰਢ ਖੋਲਣ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਬ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂਨ (ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਕੇ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ।) ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਜੱਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਪਾਕ ਦਿਲ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਨਜਾਇਜ਼ ਮਾਰਗਾਂ ਤੇ ਅਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਹਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੰਦ

ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਹੀ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਤਾਈਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਪਰ ਜੱਦ ਉਹ ਰੱਬ ਹੀ ਦੇ ਦਰ 'ਤੇ ਡਿਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤੋਂ ਹੀ ਦੁਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਮਦਦ ਨੂੰ ਖਿਚਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਰਹਮਤ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਨ ਸਮਝੋ ਕਿ ਰੱਬ ਗ਼ਾਫ਼ਲ ਹੈ ਰੱਬ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਪਰ ਬੈਠਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਨੁਕਰਾਂ ਤੱਕ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਰਕ ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦੁਆਵਾਂ ਤੇ ਇਬਦਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਪਰਤਕੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਦਿਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਤਕ ਉਦੇਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਜੁਲਮਤ ਤੋਂ ਪਾਕ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਰਹਮਤ ਦੇ ਦਰ ਖੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਰਛਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਆਪ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸੋ, ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਕ ਹਕੀਕੀ ਅਹਮਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਿਰਕ (ਅਨੇਕ ਈਸ਼ਵਰ ਵਾਦ) ਅਤੇ ਬਿਦਅਤਾਂ (ਬੁਰਾਈਆਂ) ਤੋਂ ਪਾਕ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਫਰੋਲਨ, ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਕਿ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਸ਼ਿਰਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬਿਦਅਤ (ਕੁਰੀਤੀ) ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਕ ਥਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੰਤਵ ਹੈ, ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹੋ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਕਵਾ ਘੱਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਮਾਤ ਦੇ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਤਵ ਹੀ ਤਕਵਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਹੁਣ ਰੱਬ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਤਕਵਾ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦਿਖਾਏ। ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜਮਾਤ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ੇ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ਤਕਵਾ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਨਮੂਨਾ ਬਣ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣ। ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਆਪ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਤਕਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਹਿੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਬ ਉਹ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਵਾਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਧੌਰ ਦਾ ਦੀਨ ਧਰਮ ਤੇ ਕਿਧੌਰ ਦਾ ਈਮਾਨ। ਫਿਰ ਛੱਡਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਫਿਰ ਈਮਾਨ ਕੋਈ ਨ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਟਾਕਰੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਘੱਟਨਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੀ ਬੈਅਤ ਤਾਂ ਬੈਅਤੇ ਤੋਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੈਅਤ ਅਰਥਾਤ ਸਹਾਬਾ ਦੀ ਬੈਅਤ ਤਾਂ ਸਿਰ ਕਟਾਉਣ ਦੀ ਬੈਅਤ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡਿਆਈ ਜਾਂ ਅਜ਼ਮਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੇਵਲ ਸਵਾਰਥ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਲਾਮ ਖ਼ਾਤਰ ਜਾਨ ਮਾਲ ਸਮਾਂ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਚਰਣ ਰੰਗੇ ਬਨਾਉਣ, ਨੇਕੀਆਂ ਉੱਪਰ ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਤੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਿਆ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਗਵਾਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ ਉਹ ਸੰਭਵਤਾ ਇਕ ਕਰਾਮਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਜੱਦ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜਮਾਤ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪ ਉੱਤਰਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਹਲਾਕਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆ ਲਈ ਵੀ ਇਕ ਭੈੜਾ ਨਮੂਨਾ ਬਣ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਅਤੇ ਸੁਮਾਰਗ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆਂ ਰਖਦਾ ਹੈ । ਫਰਮਾਇਆ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਰੱਬ ਤੋਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੋ । ਜਿੱਥੇ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਓ ਓਥੇ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੱਥ ਚੁੱਕੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਤੇ ਵਿਲੀਨਤਾ ਨਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਜੋ ਸਚਾਈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ ਨਾਲ ਉਠਦੇ ਹਨ ਖਾਲੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ । ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਯਕੀਨੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਸਮੂਹ ਜਾਤੀ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਖੀਲ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਕ ਮਾਰਗ ਦੇਖਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਲਾਈ ਤੇ ਖ਼ੈਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕਰਤਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸੋ, ਆਪਣੇ ਨੇਕ ਨਮੂਨੇ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਵੱਲ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਅਖੀਰ ਇਕ ਸਮਾਂ ਆਏਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਸੁਨਣਗੇ ਵੀ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਲਹਾਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ‘ਇਲਲੱਜੀਨਾ ਅਲੋ ਬਿਸਤਕਬਾਰ’ (إلا الذين علوا باستكبار) ਇਹ ਤਾਊਨ (ਪਲੇਗ) ਬਾਰੇ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਇਲਹਾਮ ਹੈ । ਜੋ ਵੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਏਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਪ ਨੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੀ ਪੈਰੁਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਰੱਬ ਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਵਸ਼ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ‘ਕਸ਼ਤੀ ਏ ਨੂਹ’ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਕਰੋ । ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਲਾਨੂਤ, ਮਲਾਮਤ (ਬੇਕਦਰੀ) ਲੈਣੀ ਸੀ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਪਰ ਇਸ ਲਾਨੂਤ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਰੱਬ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਹਮਤ ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਹੇਠ ਨ ਆਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿੰਨੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਹ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਜੱਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਅਪਣੇ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਇਹਨਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਤੇ ਮਿਹਰਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਬੈਅਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਛਾਈਂ ਹੇਠ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੀਨ ਨੂੰ ਨਦੁਨੀਆਂ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲ ਦਿਆਂਗਾ । ਖੁਦਮੁਲ ਅਹਮਦੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਅਹਿਦ (ਪ੍ਰਣ) ਦਹੁਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਸਾਰੁਲੱਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਹੁਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਹੁਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਮਾਤ ਵੀ ਬੈਅਤ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਅਹਿਦ (ਪ੍ਰਣ) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਅਮਾਨਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਪੁਰਦ ਹਨ ਅਹੁਦੇਦਾਰ

ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਪੁਰਦ ਅਹੁਦੇ ਦੀਆਂ ਅਮਾਨਤਾਂ ਹਨ । ਸਾਧਾਰਣ ਅਹਮਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪੁਰਦ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਉਹ ਅਹਮਦੀਅਤ ਦਾ ਸਹੀ ਸਮੂਹ ਬਣਕੇ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਾ ਸਬਬ ਨ ਬਣੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਈਮਾਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਣੇ ਉੱਪਰ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸੋ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਨਮਤਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਫ਼ਸ (ਆਪੇ) ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਸਾਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਟੀਵੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਫਲ ਫੁੱਲ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਵੀ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਦੀ ਵੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਆਖ਼ਰਤ ਸੁਆਰਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਇਕ ਮੌਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਉਜਵੱਲ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜਮਾਨਾ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਹੈ । ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ । ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਤੇ ਕੂਟਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਕਿਲੇ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇ ਪਰ ਰੱਬ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ (ਜਮਾਤ) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਰੱਬ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨਾ ਨੂੰ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਬੈਅਤ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ਆਪਣੇ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਚਾਈ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਕੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤੋਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

Khulasa Khutba 06.05.2016

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131